

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 8To/68/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7714010434
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Homzová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2016:7714010434.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Homzovej a sudcov JUDr. Jaroslava Chleboviča a JUDr. Františka Ševčoviča, na verejnom zasadnutí konanom dňa 24. júna 2014, v trestnej veci obžalovaného H. pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. a), c), d), ods. 2 písm. a) Tr. zák., o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Michalovce zo dňa 5.5.2016, sp. zn. 3T/120/2014 takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods.1 písm. d), ods.3 Tr. por. z r u š u j e napadnutý rozsudok vo výroku o spôsobe výkonu trestu odňatia slobody.

S použitím § 322 ods.3 Tr. por. podľa § 48 ods.4 Tr. zák. súd obžalovaného H. O. zaraďuje na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Michalovce zo dňa 5.5.2016, sp.zn. 3T/120/2014 bol obžalovaný H. O. uznaný vinným z obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. a), c), d), ods. 2 písm. a) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

teraz už odsúdený E. poskytol priestory letnej kuchyne na pozemku rodinného domu v A. XX, ktorý obýva, ako aj niektoré komponenty obžalovanému H. O. za účelom výroby psychotropnej látky metamfetamínu a to v období najneskôr od začiatku roka 2014 do 31.3.2014, kedy obžalovaný H. O. z tabletiék a prekurzorov, ktoré si zabezpečil, najmenej 1x do týždňa varil pervitín v množstve najmenej po 6 gramov, ktorý následne predával konzumentom, alebo poskytol iným osobám za služby alebo sám skonsumoval, pričom obžalovaný H. O. bol za takýto čin rozsudkom Okresného súdu Michalovce, sp. zn. 8T/24/2010 zo dňa 15.3.2010, právoplatného dňa 15.3.2010 odsúdený pre § 20, § 172 ods. 1 písm. a,c/Tr. zák. v spojení s rozsudkom Okresného súdu Michalovce sp. zn. 1T/45/2010 zo dňa 12.5.2011 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Košice sp. zn. 8To/69/2011 zo dňa 16.1.2012, právoplatného dňa 16.1.2012 a v spojení s rozsudkom Okresného súdu Košice I sp. zn. 7T/10/2005 zo dňa 2.5.2012, právoplatného dňa 2.5.2012 k súhrnnému trestu odňatia slobody v trvaní 5 rokov so zaradením do II. nápravno-výchovnej skupiny

Bol mu za to uložený podľa § 172 ods. 2 Tr. zák., za použitia § 38 ods. 4 Tr. zák., § 37 písm. m/Tr. zák. trest odňatia slobody v trvaní 12 (dvanásť) rokov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 3 písm. b/Tr. zák., súd obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia.

Podľa § 76 ods. 1 Tr. zák., § 78 ods. 1 Tr. zák., súd uložil obžalovanému ochranný dohľad v trvaní 3 (troch) rokov.

Podľa § 73 ods. 1, 2 písm. d/ Tr. zák., súd obžalovanému uložil ochranné protitoxikomanické liečenie.

Podľa § 74 ods. 1 Tr. zák., sa ochranné protitoxikomanické liečenie vykoná ambulantnou formou.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie v zákonom stanovenej lehote obžalovaný H. O.. V písomných dôvodoch odvolania obžalovaný H. O. uviedol, že jeho odvolanie smeruje proti všetkým výrokom rozsudku prvostupňového súdu. Podrobne rozobral dôvody odvolania, a to nasledovne:

Dôvody odvolania podľa § 321 ods. písm, a, Tr.por.

V prvom rade poukazuje na tú skutočnosť, že hoci Krajský súd Košice uznesením č. k. 5To59/2015-1944 zo dňa 25.02.2016 zrušil napadnutý rozsudok Okresného súdu Michalovce z 05.11.2015 aj z dôvodov podľa § 321 ods.1 písm. b, c, Tr. por. táto skutočnosť sa nijakým spôsobom neodzrkadlila v konaní pred okresným súdom v r. 2016 ani v napadnutom rozsudku z 05.05.2016.

Porovnaním a analýzou rozsudkov okresného súdu z 05.11.2015 a 05.05.2016 zistil, že okresný súd v rozsudku z 05.05.2016 vynechal výroky o vine obžalovaných E. X., D. P. a H. P. ostatná časť je prekopírovaná z rozsudku z 05.11.2015 a to doslovne od str. 3 až po str. 20, kde súd "prilepil" správu klinického onkológa.

Okresný súd sa týmto lajdáckym postupom dopustil podstatnej chyby konania, ktorá spôsobuje nezákonnosť celého napadnutého rozsudku.

Ušlo pozornosti okresného súdu, že rozsudok z 05.11.2015 sa vo vzťahu k obž. E. X., D. e P. a H. P. stal právoplatným dňa 22.12.2015 a tým sa zmenilo ich procesné postavenie z obžalovaných na svedkov.

To súčasne znamená, že zápisnice o výsluchu X., P. a P. sú od 22.12.2015 vo vzťahu k jeho osobe procesne neprípustnými, lebo sa stali svedkovia.

Bolo povinnosťou okresného súdu predvolať a vypočuť X.. P. a P. v procesnom postavení svedkov (a neprihliadať na ich výpovede v postavení obvinených). Okresný súd v rozsudku z 05.05.2016 na str. 13 uvádza, že ho usvedčuje výpoveď spoluobžalovaného E. X. a spoluobžalovanej D. P....

Nakoľko ide o neprípustné dôkazy (nezákonné) a okresný súd opiera výroky o treste a o vine predovšetkým o výpovede X. a P., došlo k podstatnej chybe konania, keď ho okresný súd odsúdil na základe nezákonných dôkazov (primerane R52/1992). Tak sa stalo, že nemohol vypočuť E. X. a D. P. v postavení svedkov, klásť im otázky a dokázať svoju nevinu.

Nemožno tiež vylúčiť, že X. by v postavení svedka mohol potvrdiť výpoveď L. L., že v tomto prípade išlo o pomstu bratov J., prípadne by ho mohol X. absolútne vyvinúť a podobne, prípadne označiť dôkazy, ktoré by preukázali jeho nevinu.

X. doplniť dokazovanie výsluchom E. X. a D. P. v postavení svedkov, pretože ich výpovede, ktoré hodnotil okresný súd sú nezákonné.

Dôvody odvolania podľa § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por.

Okresný súd porušil povinnosť súdu vysporiadať sa s argumentmi účastníka súdneho konania. Okresný súd v rozsudku z 05.05.2016 na str. 16 uviedol, že sa pozorne zaoberal ním uvádzanými skutočnosťami, kde dospel k záveru, že jeho obrana je účelová v snahe vyhnúť sa trestnej zodpovednosti resp. trestu. Túto istú vetu uviedol okresný súd v rozsudku z 05.11.2015 na str. 18. Ak teda okresný súd uvádza, že sa pozorne zaoberal jeho obhajobou - klame a zavádza, pretože iba prekopíroval svoje skoršie nezmýsly.

V odvolaní zo dňa 29.1.2016 podrobne vyargumentoval všetky dôvody, ktoré považoval za potrebné uviesť. Odvolanie smerovalo proti rozsudku Okresného súdu Michalovce z 05.11.2015. Vzhľadom k

tomu, že rozsudky okresného súdu z 5.11.2015 a 5.5.2016 sú obsahovo a argumentačne identické, nemieni zaťažovať krajský súd opakovaním odvolacích argumentov z odvolania z 29.1.2016

Chce však poukázať, že hoci v odvolaní z 29.1.2016 výslovne uvádzal nevysporiadanie sa s argumentáciou obhajoby okresný súd arogantne a svojvoľne prekopíroval nezákonný rozsudok z 5.11.2015 a na jeho argumenty nijako nereagoval. Za týchto okolností od okresného súdu nedostal odpovede ani na najdôležitejšie otázky obhajoby. Výslovne žiada krajský súd, aby sa oboznámil s odvolaním z 29.1.2016 a aby mu poskytol adekvátne a presvedčivé odpovede na tam uvedené námietky, výhrady a otázky.

Navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok Okresného súdu Michalovce sp.zn.3T/120/2014 zo dňa 5.5.2016 z dôvodov uvedených v ust. § 321 ods.1 písm. a), b), c), d), e), Tr.por. a podľa § 322 ods.1 Tr. por. vrátil vec okresnému súdu na nové prejednanie a rozhodnutie. Alternatívne navrhol, aby odvolací súd podľa § 322 ods.3 Tr. por. rozhodol rozsudkom vo veci tak, že upraví skutok a odsúdi ho podľa § 171 ods.1 Tr. zák. a uloží mu primeraný trest.

V písomných dôvodoch odvolania obžalovaný prostredníctvom svojej obhajkyne JUDr. Viery Ferčákovej v prvom rade navrhol zrušiť napadnutý rozsudok vo výroku o vine a treste a spod obžaloby ho oslobodiť s poukazom na všetky jeho písomné prejavy, ktoré doposiaľ vo veci podal, pričom zdôraznil, že okrem výpovedí zaujatých svedkov neexistujú objektívne dôkazy, ktoré by jeho vinu preukazovali. Vo veciach vypovedali svedkovia dlhodobo závislí na drogách. Namietal, že prvostupňový súd mu uložil trest vyšší ako pôvodne, hoci je nepochybné, že jeho onemocnenie na rakovinu nezaniklo, len toho času je stabilizované, ale je všeobecne známe, že choroba môže hocikedy sa objaviť. Okresný súd sa nemal uspokojiť len s vyjadrením lekára, bolo potrebné vyhodnotiť aj dokumentáciu z Trenčína a vykonať znalecké dokazovanie na uvedenú okolnosť. Z toho istého dôvodu namieta aj zaradenie na výkon trestu do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia, pretože v zmysle § 48 ods. 4 Tr. zák. môže byť zaradený aj do ústavu na výkon trestu iného stupňa stráženia, pretože nie je natoľko narušený, trestný čin nie je natoľko závažný a jeho náprava bude zaručená aj v Košiciach, kde je stredný stupeň stráženia. V tomto ústave sa mu môže zabezpečiť aj zdravotná starostlivosť. Neboli hodnotené dôkazy v jeho prospech, neboli hodnotené všetky jeho námietky z jeho odvolania a preto na všetkých námietkach trvá a žiada odvolaniu vyhovieť.

Krajský súd na podklade takto podaného odvolania podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

V predmetnej trestnej veci už krajský súd konal a na verejnom zasadnutí konanom dňa 25.2.2016 pod sp.zn. 5 To/59/2015, kedy rozhodoval o odvolaní obžalovaného a prokurátora rozhodol tak, že podľa § 321 ods. 1 písm. b), c), d) Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vrátil vec súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

V odvolaní ku rozsudku okresného súdu zo dňa 5.11.2015 obžalovaný uvádzal dôvody, ktoré v podstate boli opakovaním jeho uplatnenej obhajoby vrámci dokazovania na súde prvého stupňa. Krajský súd plniac svoju revíziu povinnosť vo svojom rozhodnutí odpovedal na podstatné otázky, ktoré obžalovaný v odvolaní podrobne rozviedol. Krajský súd v tomto rozhodnutí uzavrel, že vo vzťahu k skutkovým zisteniam tvoriacim podstatu súdeného trestného činu v základnej skutkovej podstate je napadnutý rozsudok výsledkom konania, v ktorom sa postupovalo podľa Trestného poriadku a v ktorom došlo k chybe len prečítaním svedeckej výpovedi H. E. podľa nesprávneho ustanovenia Trestného poriadku, ktorú chybu prikázal okresnému súdu napraviť pri procesnom postupe podľa § 263 ods. 4 Tr. por. Zároveň krajský súd uviedol, že táto chyba však nemala vplyv na objasnenie skutkového stavu veci, pokiaľ ide o zistenie, že sa predmetný skutok stal spôsobom popísaným vo výrokovej časti napadnutého rozsudku, že ho spáchal obžalovaný a že z jeho konania nastal tam uvedený následok.

Na takomto základe okresný súd potom vyvodil z vykonaných dôkazov skutkové zistenia, ktoré sú správne. Vzhľadom k tomu, že už v odvolaní ku rozsudku okresného súdu zo dňa 5.11.2015 obžalovaný zopakoval obhajobnú argumentáciu použitú v konaní pred okresným súdom, krajský súd v otázke skutkových zistení odkázal na podrobne rozvedené dôvody rozsudku okresného súdu s ktorými sa

stotožnil a aj sám reagoval na argumenty uvedené v písomných dôvodoch odvolania obžalovaného, ktoré z hľadiska výsledku súdneho rozhodnutia považoval za rozhodujúce.

Vytkol okresnému súdu pochybenie pri ustálení skutku v kvalifikovanej skutkovej podstate (strana 10 rozhodnutia Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 5 To/59/2015 zo dňa 25.2.2016). Krajský súd pochybenie okresného súdu zistil aj pri výroku o treste, a to preto, že požiadavke zistenia skutkového stavu veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti v zmysle § 2 ods. 10 Tr. por. v súvislosti s posudzovaním osoby obžalovaného, jeho pomerov a možnosti nápravy zodpovedajú len také zistenia, ktoré vychádzajú z aktuálnych dôkazných prostriedkov. Len v týchto smeroch nadriadený súd prikázal okresnému súdu dokazovanie doplniť.

Okresný súd Michalovce sa riadil pokynmi odvolacieho súdu, a po vrátení veci, vykonal dokazovanie, vyžiadal aktuálnu lekársku správu od odborného lekára - onkológa o aktuálnom zdravotnom stave obžalovaného H. O. na základe jeho vyšetrenia. ÚVV a UVTOS Košice zabezpečil kompletne vyšetrenie obžalovaného a záver MUDr. Marianny Šimunovej, klinického onkológa zo dňa 27.4.2016 zaslal okresnému súdu 2.5.2016. Tento listinný dôkaz okresný súd na hlavnom pojednávaní vykonal. Na hlavnom pojednávaní prečítal podľa § 263 ods. 4 Tr. por. zápisnicu o výpovedi svedkyne H. E. z prípravného konania, prečítal trestné spisy obžalovaného H. O. o jeho predchádzajúcich odsúdeniach, a to Okresného súdu Humenné sp.zn. 4 T/128/2000, Okresného súdu Michalovce sp.zn. 8 T/24/2010 a sp.zn. 1 T/45/2010 a Okresného súdu Košice I sp.zn. 6 T/27/2010 a sp.zn. 7T/10/2005.

Po doplnení dokazovania okresný súd vo veci rozhodol rozsudkom zo dňa 5.5.2016, keď ešte pred vyhlásením rozsudku podľa § 272 ods. 3 Tr. por. odmietol návrh obhajkyne obžalovaného na doplnenie dokazovania pribratím znalca z odboru zdravotníctva za účelom vyšetrenia zdravotného stavu obžalovaného, ako aj návrh na zabezpečenie svedkov na hlavné pojednávanie, ktorí doposiaľ zabezpečení neboli a boli prečítané ich výpovede vzhľadom ku skutočnosti, že zdravotný stav obžalovaného okresný súd má preukázaný a nie je potrebné vykonávanie ďalšieho znaleckého dokazovania za týmto účelom a rovnako využil všetky zákonné možnosti pre zabezpečenie navrhovaných svedkov a týchto svedkov potom považoval za nedosiahnuteľných, a preto ich výpoveď na hlavnom pojednávaní bola prečítaná.

Pri plnení prieskumnej povinnosti krajský súd zistil, že vo vzťahu ku skutkovým zisteniam tvoriacim podstatu súdeného trestného činu je napadnutý rozsudok výsledkom konania, v ktorom sa postupovalo podľa Trestného poriadku a v ktorom nedošlo k žiadnym chybám, ktoré by mohli mať vplyv na objasnenie skutkového stavu veci, pokiaľ ide o zistenie, že sa predmetný skutok stal spôsobom popísaným vo výrokovej časti napadnutého rozsudku, že ho spáchal obžalovaný a že z jeho konania nastal uvedený následok.

Na takomto základe potom okresný súd vyvodil z dôkazov skutkové zistenia, ktoré sú správne a ktoré sú plne v intenciách odôvodnenia predchádzajúceho uznesenia Krajského súdu v Košiciach zo dňa 25.2.2016 v tejto posudzovanej veci. Vzhľadom k tomu, že obžalovaný Martin O. vo svojom odvolaní len zopakoval obhajobnú argumentáciu použitú v predchádzajúcich štádiách trestného konania, krajský súd v otázke skutkových zistení odkazuje len na podrobne rozvedené dôvody rozsudku okresného súdu, s ktorými sa v plnom rozsahu stotožňuje a na predchádzajúce uznesenie krajského súdu.

Po preskúmaní obsahu vyšetrovacieho a súdneho spisu dospel nadriadený súd k záveru, že výrok o vine obžalovaného H. O. bol založený na presvedčivých dôkazoch, ktoré bez akejkoľvek pochybnosti vylučujú akúkoľvek inú alternatívu toho skutkového deja, ktorý bol na základe vykonaných dôkazov ustálený.

Krajský súd zistil, že okresný súd správne zistené konanie obžalovaného H. O. právne posúdil v súlade so zákonom tak po stránke objektívnej, ako aj po stránke subjektívnej, keď ho kvalifikoval ako obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. a), c), d), ods. 2 písm. a) Tr. zák. Rovnako v tomto prípade z tých istých dôvodov sa len odkazuje na odôvodnenie právnej kvalifikácie, ktoré okresný súd podrobne rozviedol v napadnutom rozsudku.

Ku konkrétnej odvolacej námietke obžalovaného, že vo vzťahu k obžalovaným E. X., D. P. a H. P. sa rozsudok stal právoplatným dňa 22.12.2015, čo súčasne znamená, že zápisnice o vyluchu X., P. a P.

sú od 22.12.2015 vo vzťahu k jeho osobe procesne neprípustnými, lebo sa stali svedkovia. Tak sa stalo, že ich on nemohol vypočuť v procesnom postavení svedkov, klásť im otázky a dokázať svoju nevinu. Došlo k podstatnej chybe konania, keď ho okresný súd odsúdil na základe nezákonných dôkazov.

Krajský súd k tejto argumentácii obžalovaného uvádza:

Ak sa vedie spoločné trestné konanie, ako v danom prípade, nemôže byť spoluobvinený vypočutý o trestnom čine iného spoluobvineného ako svedok, a to dokonca ani vtedy, keď vypovedá o trestnom čine, pre ktorý nie je sám trestne stíhaný. Skutočnosť, že osoba bola pôvodne spoluobvinená, a toto procesné postavenie zaniklo v dôsledku právoplatného rozsudku, ako v danom prípade, nebráni tomu, aby sa táto osoba vo veci proti bývalému spoluobvinenému vypočuť ako svedok. Ak sa však svedok, ktorý bol pôvodne spoluobvineným, materiálne zúčastnil na trestnom čine obvineného, proti ktorému vypovedal, resp. má vypovedať, má vždy právo odmietnuť vypovedať podľa § 130 ods. 2 Tr. por., a to aj vtedy, keď sa trestné stíhanie proti nemu právoplatne skončilo. Ak svedok toto právo použije, jeho skoršiu výpoveď nemožno so zreteľom na dikciu § 263 ods. 3 písm. c) Tr. por. prečítať.

Obžalovaní E. X., D. P. a H. P. na hlavnom pojednávaní v súdnej trestnej veci boli dňa 30.10.2014 vypočutí. Obžalovaní E. X. a H. P. využili svoje právo a nevypovedali. Obžalovaná D. P. nevyužila svoje právo odoprieť výpoveď a na hlavnom pojednávaní vypovedala. Neznamená to, že okresný súd ich mal znovu predvolávať v procesnom postavení svedkov, pokiaľ trestné stíhanie spoluobžalovaného H. O. sa ešte neskončilo a u vyššie menovaných rozsudok nadobudol právoplatnosť.

Ani vo výroku o treste a ochranných opatreniach nadriadený súd nezistil žiadne pochybenie okresného súdu, s odôvodnením týchto výrokov sa krajský súd plne stotožnil a preto dôvody rozhodnutia okresného súdu nie je potrebné opakovať.

K výroku o spôsobe výkonu trestu odňatia slobody je treba uviesť, že tento výrok je samostatne oddeliteľnou časťou rozsudku v zmysle § 321 ods. 3 Tr. por. Krajský súd zistil v napadnutom rozsudku vo výroku o spôsobe výkonu trestu odňatia slobody, že obžalovaný H. O. bol síce uznaný vinným z obzvlášť závažného zločinu, ale nebol mu uložený trest odňatia slobody prevyšujúci 15 rokov a so zreteľom na závažnosť trestného činu a mieru narušenia páchatel'a a vážny zdravotný stav obžalovaného, ktorý je v súčasnosti stabilizovaný rozsudok okresného súdu v tomto výroku zrušil a sám rozhodol tak, že obžalovaného zaradil na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, lebo mal zato, že jeho náprava bude lepšie zaručená.

Odôvodnenie rozhodnutí prvostupňového súdu a odvolacieho súdu nemožno posudzovať izolovane, pretože prvostupňové a odvolacie konanie z hľadiska predmetu konania tvoria jeden celok, a preto dôvody rozhodnutia okresného súdu, ktoré sú správne a zákonné, krajský súd vo svojom rozhodnutí neopakoval s prihliadnutím už aj na predchádzajúce rozhodnutie krajského súdu v tejto veci.

To boli dôvody, pre ktoré o odvolaní obžalovaného krajský súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.